

РЕШЕНИЕ

№ 23975

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4928** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП, срещу решение № 5493 от 28.11.2023г., постановено по НАХД № 9756/2023 г. от Софийски районен съд, 109-и състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № 704488F702070/09.06.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП С., с което на Н. Д. Ц. е наложено административно наказание „глоба” на основание чл.53 във вр. с чл.27 от ЗАНН в размер на 361 819,36 лева за нарушение по чл.124, ал.2 от ЗДДС.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие със събраните по делото доказателства. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което обжалваното НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Н. Д. Ц. в открито съдебно заседание чрез пълномощника си адв. А. М. оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да потвърди решението на СРС, както и да му присъди направените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изказва становище за основателност на касационната жалба. Счита, че обжалваното съдебно решение като неправилно следва да бъде отменено.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил като незаконосъобразно НП № 704488F702070/09.06.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП С., с което на Н. Д. Ц. е наложено административно наказание „глоба” на основание чл.53 във вр. с чл.27 от ЗАНН в размер на 361 819,36 лева за нарушение по чл.124, ал.2 от ЗДДС.

За да постанови този резултат, съдът е приел, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, тъй като заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. за упълномощаване на административнонаказващия орган, издал атакуваното наказателно постановление, изхождала от лице, което към момента на издаването на спорното НП (09.06.2023 г.) не заемало длъжността изпълнителен директор на НАП. След като е констатирал посоченото съществено процесуално нарушение, съдът е преценил като безпредметно изследването на материалната законосъобразност и обосноваването на обжалваното постановление. Липсата на компетентност на издателя на постановлението съставлявало основание за отмяната му.

Обжалваното решение е неправилно.

Изводите на СРС за незаконосъобразност на НП, поради липса на компетентност на издателя му са необосновани. С цитираната в НП заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. е предоставено правомощието на директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП С. в качеството му на административнонаказващ орган да издава наказателни постановления. Случаят касае института на делегиране на правомощия. Д. представлява предвидена в закона възможност, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Налице е специално овластяване от органа, в чиято компетентност е предоставено издаването на съответния акт. Тоест, подчиненият орган издава актовете въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем само въз основа на това овластяване, като предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган е без значение кой конкретен физически субект осъществява законово определените на този орган правомощия.

В случая, заповедта, с която изпълнителният директор на НАП е оправомощил директор на дирекция в НАП да издава наказателни постановления изхожда от лице, което към момента на издаването ѝ е заемало длъжността изпълнителен директор на НАП. Тази заповед не е била отменена или изменена, поради което е запазила действието си и към момента на издаване на процесното НП.

По изложените съображения решението като неправилно следва да бъде отменено, а делото – върнато на друг състав на същия съд за произнасяне по останалите основания за законосъобразност на оспореното наказателно постановление.

При този изход на спора разносните подлежат на присъждане по реда на чл.226, ал.3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.2 от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5493 от 28.11.2023г., постановено по НАХД № 9756/2023 г. от Софийски районен съд, 109-и състав.

ВРЪЩА делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: